DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 15 czerwca 1955 r. Nr 9 poz. 39—46

TREŚĆ:

Poz. 39

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 5 maja 1955 roku w sprawie przeprowadzenia poszukiwania stonki.

Stonka ziemniaczana, groźny szkodnik roślin należących do rodziny psiankowatych, zagrażając w coraz większym stopniu uprawom ziemniaków i pomidorów, stanowi wielkie niebezpieczeństwo dla gospodarki ogólnonarodowej naszego kraju.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, działając na zasadzie art. 3 pkt. 13 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 19 listopada 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. 108 poz. 922), oraz w oparciu o uchwałę Prezydium Rządu Nr 284/55 z dnia 9 kwietnia 1955 r. i instrukcję techniczną Ministerstwa Rolnictwa w sprawie walki ze stonką na 1955 rok.

ZARZĄDZA

terminowe przeprowadzenie na polach ziemniaczanych, plantacjach pomidorów i innych roślin z rodziny psiankowatych (Lulek czarny, miechunka rozdęta i psianka) lustracji ogólnokontrolnych wg. następującego planu:

Kolejność lustracji	Data	Dzień tygodnia	Powierzchnia ziemniaków w ha na 1-go lustratora w ciągu 4-ch godz.	Obejmuje powiaty i Państwowe Gospodarstwa Rolne
I	2 czerwca	czwartek	1,0	Chojna, Choszczno, Myślibórz, Pyrzyce, Stargard oraz Zespoły P. G. R. na terenie tych powiatów.
II	11 czerwca	sobota	0,25 — 0,5	
III	23 czerwca	czwartek	0,25 — 0,5	
IV	7 lipca	czwartek	0,25 — 0,5	
V	28 lipca	czwartek	0,25 — 0,5	
VI	25 sierpnia	czwartek	0,25 — 0,5	
I	4 czerwca	sobota	1,0	Goleniów, Wolin, Gryfice, Kamień, Łobez, Nowogard, Szczecin i miasto Szczecin oraz Zespoły P. G. R. na terenie tych powiatów
II	13 czerwca	poniedziałek	0,25 — 0,5	
III	25 czerwca	sobota	0,25 — 0,5	
IV	9 lipca	sobota	0,25 — 0,5	
V	30 lipca	sobota	0,25 — 0,5	
VI	27 sierpnia	sobota	0,25 — 0.5	

Ustala się następujące zasady przeprowadzenia lustracji:

1. Podstawą walki ze stonką ziemniaczaną są przeglądy (lustracje indywidualne) — które zobowiązani są przeprowadzić wszyscy użytkownicy gruntów:
   a) na zeszłorocznych polach ziemniaczanych dla wyszukania i zniszczenia samosiewów,
   b) na poletkach chwytnych — co drugi dzień,
   c) na ziemniakach i pomidorach przez siebie uprawianych 1 raz w tygodniu między lustracjami ogólno kontrolnymi.
2. Lustracje ogólne mają charakter kontrolny — zadaniem ich jest wyszukiwanie ognisk stonki, oraz skontrolowanie czy

przeglądy indywidualne i likwidacja ognisk, zostały należycie przeprowadzone. Lustracji ogólnych dokonują wiejskie drużyny poszukiwaczy.

Drużyny poszukiwaczy skontrolują:

a) w czasie I-szej lustracji ogólnej, wszystkie zeszłorocznne pola ziemniaczane, poletka chwytne i inne wczesne ziemniaki,

b) w czasie następnych lustracji ogólnych, wszystkie uprawy ziemniaków, poletka chwytne oraz te zeszłoroczne pola ziemniaczane, do których dostęp jest jeszcze możliwy.

3. Obowiązkiem każdego poszukiwacza jest wykonanie normy wynoszącej podczas 1-szej lustracji ogólnej 1 ha w ciągu 4 godzin, w czasie następnych lustracji od 0,25 ha — 0,5 ha w ciągu 4 godzin.

4. Sposób poszukiwania winien być następujący: Kierownik drużyny rozstawia lustratorów wzdłuż brzegów pola, tak aby każdy z nich miał do przeglądu dwa rzędy ziemniaków. Lustratorzy powinni rozgarniać krzaki i dokładnie obejrzeć każdy liść od dołu do góry. Należy również obserwować ziemie pod krzakami, gdyż chrząszcze przy zbliżeniu się do nich łatwo spadają na ziemię i udają martwe.

5. Znalezione okazy stonki (chrząszcze, jaja, larwy, poczwarki), należy dokładnie wyzbierać i zniszczyć przez wrzucenie do butelek z płynem zabijającym (woda z dodatkiem soli, benzyny, nafty, denaturatu itp.) bez względu na ilość okazów w danym, ognisku występujących.

6. Nie wolno żywych okazów stonki (chrząszczy, jaj, larw, poczwarek) wynosić poza obręb pola zarażonego. Ręczne zbieranie i niszczenie stonki jest podstawowym zabiegiem, zmierzającym do likwidacji stonki.

7. Lustracje ogólno-kontrolne należy zakończyć dopiero po przejrzeniu całkowitej powierzchni upraw ziemniaczanych i plantacji pomidorów.

8. Za terminowe i dokładne przeprowadzenie lustracji ogólnokontrolnych na terenie wsi indywidualnych odpowiedzialny jest przodownik wiejski ochrony roślin, na terenie PGR i innych gospodarstwach władania publicznego — kierownik danego gospodarstwa, na terenie spółdzielni — wyznaczony członek zarządu spółdzielni, łącznie z kierownikami drużyn poszukiwaczy.

9. W wypadku wykrycia podczas lustracji ogólnych przez drużynę poszukiwaczy ogniska zadawnionego, to jest takiego, które wykazywać będzie nieprowadzenie przeglądów indywidualnych najmniej raz w tygodniu, użytkownik względnie właściciel gruntu odpowiada zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

10. Uczestnictwo w drużynach poszukiwaczy użytkowników, członków ich rodzin, w PGR-ach również pracowników administracyjnych i ich rodzin jest nałożone uchwałą Prezydium Rządu i leży w interesie każdego obywatela Polski Ludowej.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają odpowiedzialności karnej w trybie karno-administracyjnym na podstawie art. 13 Rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 19. XI 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin, oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. 108 poz. 922) wraz z zmianami, dotyczącymi wymienionego rozporządzenia, wynikającymi z ustawy z dnia 16. III. 1937 roku (Dz. U. Nr 21 poz. 131) w związku z art. 8 ustawy o orzecznictwie karno-administracyjnym z dnia 15. XII. 1951 roku (Dz. U. Nr 66 poz. 454) — w wymiarze kary grzywny do 3.000 złotych lub kary pracy poprawczej do 3-ch miesięcy.

Wojewódzki Pełnomocnik do Walki ze Stonką

(—) Szechter Leon

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN

Poz. 40

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

z dnia 5 maja 1955 rok.

w sprawie przeprowadzenia indywidualnych przeglądów upraw ziemniaków i pomidorów oraz ręcznego zbioru znalezionych okazów stonki ziemniaczanej.

Podstawą walki ze stonką w bieżącym roku są przeglądy (lustracje) indywidualne, które zobowiązani są prowadzić wszyscy użytkownicy i właściciele gruntów własnymi siłami, na ziemniakach i pomidorach przez siebie uprawianych.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na zasadzie art. 3 pkt. 13 rozporządzenia Prezydium RP z dnia 19 listopada 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Nr 108 poz. 922) oraz w oparciu o uchwałę Prezydium Rządu Nr 284/55 z dnia 9 kwietnia 1955 r. i instrukcję techniczną Ministerstwa Rolnictwa w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej.

ZARZĄDZA:

przeprowadzenie na polach ziemniaczanych, plantacjach pomidorów i innych roślinach z rodziny psiankowatych, przeglądów indywidualnych, dokonywanych własnymi siłami przez użytkowników i właścicieli gruntów.

Przeglądy indywidualne należy przeprowadzać najmniej raz w tygodniu w przerwach między lustracjami ogólnokontrolnymi w ciągu całego okresu wegetacji. Celem sprawnego przeprowadzenia przeglądów indywidualnych, przodownik wiejski, kierownik gospodarstwa lub zarząd spółdzielni ustala każdorazowo dzień, w którym przegląd ma być dokonany.

Za dokładne przeglądy własnych plantacji odpowiedzialny jest użytkownik względnie właściciel gospodarstwa.

Znalezione okazy stonki (chrząszczy, jaja, larwy poczwarki) należy dokładnie wyzbierać i zniszczyć przez wrzucenie do butelek z płynem zabijającym (woda z dodatkami soli, benzyny, nafty, denaturatu itp), bez względu na ilość okazów znalezionych.

Nie wolno żywych okazów stonki (chrząszczy, jak larw, poczwarek), **wynosić poza obręb pola zarażonego.**

Ręczny zbiór i niszczenie stonki jest podstawowym zabiegiem, zmierzającym do likwidacji tego szkodnika.

Przeglądy indywidualne należy zakończyć dopiero po przejrzeniu całkowitej powierzchni upraw ziemniaczanych i plantacji pomidorów.

Miejsce znalezienia stonki należy dokładnie oznaczyć w widoczny sposób (tyczka z tabliczką) a o znalezieniu powiadomić natychmiast przodownika wiejskiego ochrony roślin lub Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej, którzy spowodują, by wykonano na zagrożonej plantacji odpowiednie zabiegi likwidacyjne.

Stosowanie we własnym zakresie przez użytkowników zabiegów chemicznych, mających na celu likwidację stonki, jest zabronione.

W wypadku wykrycia podczas lustracji ogólnych przez drużynę poszukiwaczy ogniska zadawnionego, to jest takiego, które wykazywać będzie nieprowadzenie przeglądów indywidualnych najmniej raz w tygodniu, użytkownik względnie właściciel gruntu odpowiada zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają odpowiedzialności karnej w trybie karno-administrajnym na podstawie art. 13. Rozp. Prezydenta RP z dnia 19. XI. 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. RP. Nr 108 poz. 922) wraz ze zmianami, dotyczącymi wymienionego zarządzenia, wynikającymi z ustawy z dnia 16 marca 1937 roku (Dz. U. RP. Nr 21

poz. 131) w związku z art. 8 ustawy o orzecznictwie karno-administracyjnym z dnia 15. XII. 1951 roku, (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454), w wymiarze kary grzywny do 3000 zł lub karze pracy poprawczej do 3-ch miesięcy.

Wojewódzki Pełnomocnik do walki ze stonką

(—) Szechter Leon

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN

Poz. 41

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 30 kwietnia 1955 roku w sprawie niszczenia samosiewów ziemniaków na zeszłorocznych polach ziemniaczanych i na kopczyskach.

Niedokładnie przeprowadzone wykopki jesienią w 1954 roku nasuwają poważne obawy wyrośnięcia samosiewów wiosną 1955 r.

Samosiewy ziemniaczane, które wyrosną z pozostawionych z glebie kłębów ziemniaków na zeszłorocznych polach ziemniaczanych i kopczyskach, mogą stać się poważnym niebezpieczeństwem w walce ze stonką ziemniaczaną.

Szczególnie niebezpiecznym, bo ukrytym źródłem rozmnażania stonki, są samosiewy ziemniaków w uprawach zbożowych.

Dlatego likwidacja samosiewów w roku 1955 stanowi jedno z najważniejszych zagadnień w walce ze stonką ziemniaczaną.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, działając na zasadzie art. 3 pkt. 13 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 19 listopada 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin, oraz o tępieeniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Rr 108 poz. 922) oraz w oparciu o uchwałę Prezydium Rządu Nr 284/55 z dnia 9 kwietnia 1955 roku i instrukcję techniczną Ministerstwa Rolnictwa w sprawie walki ze stonką w 1955 roku.

ZARZĄDZA:

1. Wprowadzenie obowiązku niszczenia samosiewów na terenie województwa szczecińskiego na wszystkich zeszłorocznych polach ziemniaczanych i miejscach po kopcach.

Niszczenie samosiewów winni wykonywać użytkownicy poprzez dokonywanie stałych przeglądów pól w ciągu całego okresu wegetacyjnego.

2. Niszczenie znalezionych krzaków samosiewów razem z kłębem matecznym. Kłęby należy wykopać, wynieść poza obręb pola i spalić lub zużyć według przydatności.

Wycinanie części nadziemnych bez wykopania kłębów nie jest celowe gdyż z pozostawionego w ziemi kłęba wyrastają nowe krzaki.

3. Zlustrowanie w czasie pierwszej i drugiej lustracji ogólnej zeszłorocznych pól ziemniaczanych.

4. W wypadku znalezienia stonki na samosiewach, lub na kopczyskach przeprowadzić likwidację zgodnie z instrukcją techniczną Ministerstwa Rolnictwa w sprawie walki ze stonką na rok 1955.

POSTANOWIENIA KARNE

Winni niedostosowania się do postanowień niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie artykułu 13 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta RP z 1927 r. wraz z późniejszymi zmianami oraz art. 8 ustawy o orzecznictwie karno-administracyjnym z dnia 15. XII. 1951 roku (Dz. U. Nr 66 poz. 454) odpowiedziialności karno - administracyjnej z zastosowaniem kary grzywny w wymiarze do 3.000.— zł, lub kary pracy poprawczej do 3 miesięcy.

Wojewódzki Pełnomocnik do Walki ze Stonką

(—) Szechter Leon

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN.

Poz. 42

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 26 maja 1955 r. w sprawie obowiązku przedłożenia dokumentacji technicznej dla legalizacji uprawnień wodnych.

Istniejące na terenie województwa szczecińskiego poszczególne zakłady, pobierające i piętrzące wodę oraz odprowadzające wody zużyte, w większości nie posiadają uregulowanych uprawnień wodnych. Ten stan rzeczy stanowi częściową przyczynę nadmiernego piętrzenia wody, nadmiernego zanieczyszczania wód, braku konserwacji urządzeń wodnych, co z kolei powoduje podtapianie łąk i pastwisk, straty w rybostanie, utrudnienia w zaopatrzeniu w wodę, nieekonomiczne wykorzystanie urządzeń wodnych i inne utrudnienia.

Mając powyższe na uwadze, stosownie do postanowień art. 254 ustawy wodnej (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z r. 1928) oraz wydanego w celu jej wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. XI. 1947 r. w sprawie nieopartego na specjalnym tytule prawa użytkowania wód na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. Nr 73, poz. 464), Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

ZARZĄDZA:

Kierownictwa zakładów wodnych na terenie woj. szczecińskiego, t. j. młynów, elektrowni i innych zakładów, korzystających z energii wodnej, zakładów odprowadzających wody zużyte (ścieżki), stawów rybnych, tudzież wszystkich innych zakładów, korzystających z wody w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 ustawy wodnej, przedłożą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wojewódzki Zarząd Rolnictwa — Zarząd Wodno-Melioracyjny w Szczecinie, dokumentację techniczną dla legalizacji lub uzyskania uprawnień wodnych, opracowaną odpowiednio do wymogów rozporządzenia z dnia 23. V. 1951 r., ustalającego zasady sporządzania projektów technicznych wymaganych do uzyskania pozwoleń w sprawach wodnych (Dz. U. Nr 67, poz. 551).

W tym celu kierownictwa zainteresowanych zakładów, o ile posiadają na to odpowiedni kredyt, zlecą sporządzenie potrzebnej dokumentacji technicznej; w wypadku zaś nieposiadania kredytów — wystąpią o ich uzyskanie i również spowodują sporządzenie dokumentacji, przedkładając ją—w miarę otrzymywania, w każdym razie nie później niż do 30. VI. 1956 r. Zamiast cytowanej dokumentacji mogą być przedłożone, o ile znajdują się w posiadaniu zakładów wodnych, dane poniemieckie, t. j. orzeczenia byłych władz administracji niemieckiej w uwierzytelnionym tłumaczeniu na język polski z dołączeniem planów, szkiców, map itp. Dokumentację należy składać w dwóch egzemplarzach.

W stosunku do winnych nie wykonania niniejszego zarządzenia może być nakładana na mocy art. 247 cytowanej ustawy wodnej w trybie postępowania karno - administracyjnego kara pieniężna w postaci grzywny do 150 zł.

(Gałka Stanisław)

Przewodniczący Prezydium

Poz. 43

OBWIESZCZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 10 czerwca 1955 r., sprawie zwalczania pożarów leśnych.

Każdy obywatel Polski Ludowej, w zrozumieniu wielkiego znaczenia lasów w życiu gospodarczym Polski, powinien współdziałać w zabezpieczeniu tego dobra narodowego. Wynika stąd obowiązek każdego obywatela brania czynnego udziału, nie tylko w akcji gaszenia, lecz i zapobieganiu powstawania pożarów leśnych.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie w powołaniu się na przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1950 roku o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (tekst jednolity Dz. U. 58 z 1951 r. poz. 404) oraz postanowień rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951

roku w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40 z 1951 r. poz. 303) przypomina najważniejsze obowiązki i zakazy dotyczące akcji przeciwpożarowej w odniesieniu do terenów leśnych.

W szczególności zabrania się na terenach objętych lasami i wrzosowiskami, jak również suchymi łąkami, torfowiskami oraz w odległości do 100 m od nich, dokonywać bez zezwolenia właściwych władz czynności, mogących wywołać niebezpieczeństwo pożarów, jak to:

1.

1) Zakładać i utrzymywać urządzenia przeznaczone na paleniska,
2) rozniecać ogniska, pozostawiać lub przenosić palące się albo tlące przedmioty oraz korzystać z otwartego płomienia, jak również porzucać nieugaszone zapałki i niedopałki papierosów,
3) spalać pokrywy gleby i pozostałości roślinne,
4) wyrzucać żar węglowy z parowozów kolejowych,
5) używać w parowozach dmuchawek oraz manipulować na rusztach paleniska,
6) używać ciągników bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami,
7) gromadzić materiały łatwopalne w sąsiedztwie torów kolejowych w odległości do 50 m od pasa ochronnego przeciwpożarowego lub od dróg publicznych,
8) strzelać w lasach nabojami zapalającymi i puszczać rakiety świetlne.

2.

Każdego obywatela obowiązuje współudział w zwalczaniu pożarów leśnych a w szczególności:
a) każdy obywatel obowiązany jest do alarmowania najbliższej gromady i placówki leśnej o zauważonym przez siebie pożarze,
b) każdy obywatel, będący członkiem drużyny ratowniczej, jest pod sankcjami karnymi obowiązany — w razie wezwania — do wzięcia bezpośredniego udziału i udzielenia pomocy w akcji gaszenia pożarów leśnych.

3.

Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych wykonują poruczone zadania w trybie powołanych powyżej przepisów prawnych w zakresie ustalania a swoim terenie ilości i liczebności drużyn ratowniczych, przygotowania odpowiedniego sprzętu i środków transportowych, przeprowadzając odpowiednie akcje na wypadek pożaru w ścisłym współdziałaniu z oddziałami straży pożarnej i organami lasów państwowych.

Administracje lasów winny przy wylotach dróg publicznych wywiesić tablice ostrzegawcze z odpowiednimi napisami oraz zamknąć drogi w obrębie leśnym, nie stanowiące dróg publicznych.

4.

Postanowienia karne.

Przepisy karne, wynikające z ustawy przeciwpożarowej:

art. 15.

Kto w czasie akcji ratowniczej odmawia wykonania zarządzeń wydanych na miejscu pożaru przez komendanta straży pożarnej — podlega karze więzienia do lat trzech.

art. 16.

1) Kto utrudnia lub uniemożliwia wykonanie zadań straży pożarnych,
2) zaniedbuje szczególne obowiązki osób sprawujących pieczę lub zarząd obiektami, objętymi akcją zapobiegawczą podlega karze więzienia do lat dziesięciu.

art. 17.

Kto:
1) wprowadza w błąd straże pożarne złośliwymi alarmami,
2) nie stosuje się do rozporządzeń i zarządzeń wydanych na podstawie ustawy przeciwpożarowej podlega w trybie karno-administracyjnym karze grzywny do 3000 zł lub karze pracy poprawczej do trzech miesięcy.

Ponadto w razie wywołania niebezpieczeństwa pożaru na skutek działalności danej osoby i zachowania się jej w sposób określony w pkt. 1 niniejszego ostrzeżenia, sprawca podlega odpowiedzialności karnej a podstawie art 215 k. k.

(Gałka Stanisław)
Przewodniczący Prezydium

Poz. 44

ORZECZENIE Nr 26/55

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 19 maja 1955 r. o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody parusetletni buk o obwodzie pnia (na wysokości 130 cm.) 480 cm., przeciętnej pierśnicy 153 cm, i przeciętnej wysokości 22 m, znajdujący się na obszarze L-ctwa Wickowo w oddz. 154 b w grom. radzie narodowej Dargobądź w pow. wolińskim woj. szczecińskiego stanowiący własność Skarbu Państwa, będący pod zarządem a. l. p. N-ctwo Państw. Warnowo.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń.

Zabronione jest:

1) ścinanie drzewa
2) uszkadzanie kory, gałęzi, pączków, liści i drewna,
3) umieszczenie znaków, inicjałów, ogłoszeń rekl. itp.
4) wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary, przewidziane w art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno - administracyjnym (Dz. U. Nr. 66, poz. 454). Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium WRN w Szczecinie w terminie 30-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia zainteresowanym stronom.

(Gągol Jan)
Z-ca Przewodniczącego Prez. WRN

Poz. 45

ORZECZENIE NR 27/55

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 19 maja 1955 r. o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody kilkusetletni dąb o obwodzie pnia (na wys. 130 cm), 520 cm przeciętnej pierśnicy 165 cm i przeciętnej wysokości 24 m, znajdujący się na obszarze wsi Wickowo w grom. radzie narodowej Dargobądź, powiecie wolińskim pod zarządem RZS im. 1-go Maja w Wickowie.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń.

Zabronione jest:

1) ścinanie drzewa

2) uszkadzanie kory, gałęzi, pączków, liści i drewna,

3) umieszczenie znaków, inicjałów, ogłoszeń rekl. itp.

4) wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenie przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno - administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454). Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium WRN w Szczecinie w terminie 30-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia zainteresowanym stronom.

(Gągol Jan)
Z-ca Przewodniczącego Prez. WRN

Poz. 46

ORZECZENIE Nr 28/55

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 19 maja 1955 r. o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomniki przyrody 11 dębów szypułkowych o obwodzie pnia (na wysokości 130 cm) od 400 do 720 cm, pieśnicy od 124 cm do 229 cm i przeciętnej wysokości 23 m, z których sześć dębów znajduje się w oddz. 179 przy torze kolejowym na linii Szczecin — Poznań, cztery w oddz. 177 oraz jeden dąb w oddz. 173 „0", ten ostatni najokazalszy, znajdujące się na obszarze L-ctwa Ziemomyśl, w grom. radzie narodowej Sądów, powiecie pyrzyckim, województwa szczecińskiego, stanowiące własność Skarbu Państwa, będące pod zarządem a. l. p. N-ctwa P. Dolice.

Ochrona w/w przedmiotów, oznaczonych indywidualnie tablicami, polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń.

Zabronione jest:

1) ścinanie drzewa

2) uszkadzanie kory, gałęzi, pączków, liści i drewna,

3) umieszczenie znaków, inicjałów, ogłoszeń rekl. itp.

4) wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenie przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno - administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454). Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium WRN w Szczecinie w terminie 30-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia zainteresowanym stronom.

(Gągol Jan)
Z-ca Przewodniczącego Prez. WRN

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R. N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4.
Redakcja i Administracja: pokój 252 (II piętro). Tel. 40-01, wewn. 276.

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł., przy większej ilości druku o 0,30 zł. więcej od każdej strony drukowanej.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50 zł, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1.50 zł.
Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N.B.P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.

ODBIORCA: Biblioteka Jagiellońska w Krakowie

Rękopis otrzymano dnia 14.6.55 Złożono dnia 17. 6. 55 Podpisano do druku dnia 18. 6. 55. Druk ukończono 20. 6. 55

Szczec. Zakł. Graf.—Krzysztofa 7. 3491 14. 6. 55 1100 p. druk kl. 7 60 g. A4x2 X-6-1319